

[Kjærbøl.]

hel masse bygherrer, og der så måske går et år eller to, inden det pågældende byggeri kommer i gang, tror den højtærede minister så ikke, disse projekteringer bliver forældede og skal omregnes? Og så kan det godt være, de penge, der er lagt i disse projekteringer, er spildt.

Indenrigs- og boligministeren (Alsel Møller): Jeg deler ganske det ærede medlems opfattelse, at vi nu må være ved afslutningen, og jeg skal for mit vedkommende slutte af med at sige, at det forekommer mig, at det ærede medlem ikke helt har fået fat i, hvad der er det centrale i den aktuelle situation. Det er, at der er en sådan tilbagegang i antallet af begæringer om statslån, at byggeriet af den grund bliver mindre. Det ærede medlem siger, der må gøres noget positivt herved. Jeg siger, det positive, der kan gøres, er ikke en regulering af materialer og arbejdskraft, men det positive, der kan gøres, er at genoplive konkurrencen i alle led og derved billiggøre byggeriet, så at folk tør indlade sig på at bygge igen. Det er mit håb, at jeg får ret — det ærede medlem vil forhåbentlig tilgive mig, om det skulle ske.

Formanden: Det ærede medlem hr. Kjærbøl har ordet for en kort bemærkning, og dermed henstiller jeg, at de korte bemærkninger ophører.

Kjærbøl: Jeg skal afslutte nu, men min tavshed må ikke opfattes som tilslutning til noget af det, ministeren har sagt i dag.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg har med megen interesse hørt denne diskussion, hvoraf det fremgik, at der indgår for få begæringer om lån til byggeriet. Nu står man her og taler om materialer og arbejdskraft og billiggørelse af byggeriet. Var det da ikke nærliggende, at ministeren og det ærede medlem hr. Kjærbøl tog fat på de tanker, jeg udtalte forleden om, at staten skulle nedsætte de krav, der nu stilles med hensyn til ydelsen for statslån, som jeg dokumenterede var steget temmelig stærkt. Det ville betyde billiggørelse af byggeriet. Dernæst fremsatte jeg den tanke, vi har fremsat i forslagsform tidligere: at gå over til en fuldstændig statsbelåning af sådant understøttet byggeri. Det ville tjene til billiggørelse af byggeriet, og så kunne vi måske få flere ansøgninger om byggeri frem og dermed få bygget

de boliger, man taler så meget om, men ikke vil gøre noget for at få tilvejebragt.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at det, at staten gav billigere lån, ikke ville gøre byggeriet billigere. Det kan blive billigere for bygherren, men det bliver dyrere som helhed. Jo højere statslån, des dyrere byggeri. Årsagen til det dyre byggeri, vi har, er de fantastiske statslån, der er i det.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Hvis det ærede medlem vil se lidt på, hvad årsagen er til de stigende byggeomkostninger, vil han opdage, at årsagen er de stigende materialepriser og de stigende finansieringsomkostninger, herunder forhøjelsen af ydelsen for statslånen. Og her kan da staten i det mindste gribe ind. Jeg forstår ikke, at det ærede medlem vil bilde folk ind, at det skulle være afledt af det meget byggeri med statslån, at staten absolut skal forhøje sine krav til byggeriet — tværtimod.

Formanden: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har ordet for en kort bemærkning. Der bliver herefter ikke givet ordet for flere korte bemærkninger vedrørende dette emne.

Oluf Pedersen: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var inde på den tanke, at bare staten betaler, så bliver det billigt. Ja, hvis staten betalte det hele, kom det slet ingenting til at koste, det må være konsekvensen af hans tankegang: så billigt som muligt.

Bomholt: Jeg siger den højtærede undervisningsminister tak for det relativt imødekomende svar gående ud på, at den højtærede minister har samme opfattelse som jeg, at der her er et alvorligt problem. Jeg vil gerne understrege, at det for vore kulturorganisationer og deres arbejde vil blive et stadig mere brændende problem: bogen ud til almenheden. Der er for mig ikke skygge af tvivl om, at det er undervisningsministeriet og ikke noget andet ministerium, der bør nedsætte et udvalg til undersøgelse af veje og muligheder. Naturligvis vil det altid ske i forståelse med de ministerier, hvis bistand kan tænkes at blive nødvendig for undersøgelsen. Der er for mig heller ikke tvivl om, at et sådant udvalg før eller siden vil blive nedsat, og når jeg som social-